



מ"ת 25166/07/15 - אהרון סוסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני כבוד השופט אברהם הימן
המבקש (משיב 14 בבקשה
למעצר)
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
אהרון סוסן

החלטה

עניינו של המבקש הוחזר לבית משפט זה על פי החלטת בית המשפט העליון מיום 12.6.18 (בש"פ 4413/18).

יש להקדים ולציין כי ביום 6.5.18 התקיים לפניי דיון בבקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי שחרורו. המבקש נתון, בין היתר, ב"מעצר בית" אשר בו קבועים "חלונות" בימים שני, שלישי, וחמישי בין השעות 16:00 עד 19:00 וביום שבת בין השעות 14:00 עד 17:00.

בתאריך 3.5.18 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור הללו. בבקשה זו ביקש כי שעות "מעצר הבית" יצומצמו לשעות הלילה בלבד: בין השעות 19:00 עד 07:00 בכל ימות השבוע, ובשבת משעה 01:00 עד שעה 07:00. המבקש ביקש כי יציאתו מ"מעצר הבית" במשך שעות היום, תהיה לכל מטרה בליווי ופיקוח. כמו כן, ביקש המבקש כי בעת דיוני בית המשפט ישהה הוא בין כותלי בית המשפט ללא ליווי ופיקוח. נוכח התנגדות המשיבה, קיימתי דיון בבקשה ביום 6.5.18.

בתום הדיון ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, נראה לי כי הדיון והמחלוקת בין הצדדים התמקדו בעיקר בבקשה להתיר למבקש לצאת לטיפולים רפואיים מבלי לקבל את הסכמת המשיבה מראש אלא בדיעבד. בעניין זה אפנה לעמ' 592 שורה 7 עד 10 לפרוטוקול. משום חשיבות העניין אצטט מתוך דברי בא כוח המבקש: **"כמות הפעמים שהוא יוצא למקומות האפשריים לטיפולים רפואיים מותרים אותנו ביריעת מחלוקת מאוד צרה. אני סבור שהמנגנון שאותו אני מבקש בבקשה הוא ראוי - בין השעות 07:00 עד 19:00 בכל יום יוכל המבקש להסתובב, זה למעשה לכל מטרה, אבל המטרה הרלוונטית והספציפית היא המטרה של יציאה לטיפולים רפואיים..."** (ההדגשה לא במקור).

בא כוח המשיבה התנגד לבקשה אף כי מדובר בבקשה שעניינה למעשה הרחבת "חלונות" על מנת שיעלה בידי המבקש לצאת לטיפולים רפואיים בלי הצורך לקבל מראש את הסכמת המשיבה. ויודגש שוב, מירב ועיקר הדיון התמקד בשאלה



זו, והיא שאלת היציאה לטיפולים רפואיים.

בהחלטתי מאותו יום קיבלתי למעשה את בקשת המבקש באשר ליציאה לטיפולים הרפואיים בלי הצורך לקבל אישור והסכמת המשיבה מראש. כמו כן, קיבלתי את הבקשה לבטל את הצורך בליווי ופיקוח בעת ההגעה לבית המשפט בימי הדיונים במשפטו כמו גם את הבקשה שישהה באולם בית המשפט בעת הדיונים הללו בלי ליווי ופיקוח.

לנוכח ההתנהלות הדיונית, כאמור לעיל, וההתמקדות בשאלת היציאה לטיפולים רפואיים, ממילא לא מצאתי מקום ליתן החלטה באשר לשינוי "מעצר הבית" לשעות הלילה בלבד.

המבקש ערר לבית המשפט העליון בטענה, מן הסתם, כי לא ניתנה החלטה מפורשת באשר לבקשתו ל"מעצר בית" לילי בלבד. בית המשפט העליון החזיר את העניין אלי על מנת שאתייחס לבקשה זו וככל שאני דוחה אותה לנמק ההחלטה.

אכן, מחמת טעות לא קבעתי מפורשות כי אני דוחה את הבקשה בעניין "מעצר הבית" הלילי וממילא גם לא נימקתי את ההחלטה.

אשר על כן, אכן, יש להשלים החלטתי מיום 6.5.18 ולנמקה כמפורט להלן.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, לרבות ובמיוחד התכלית לשמה מבקש המבקש לקבוע "מעצר בית" לילי בלבד, דהיינו: לשם קבלת טיפולים רפואיים להם הוא נזקק תדיר, מצאתי לדחות בקשה זו. יש לציין ולהדגיש כי ביום 29.3.18 החליט בית המשפט העליון על ביטול המעצר בפיקוח איזוק אלקטרוני בו נתון היה המבקש, ותחת זאת קבע כי המבקש יהיה "במעצר בית" בכפוף לאותם "חלונות" שנקבעו לו עת היה במעצר באיזוק אלקטרוני. משמע, מעת הדיון והחלטתי מיום 6.5.18 חלפה תקופה של כחודש ושבע ימים בלבד, רוצה לומר, תקופה קצרה יחסית אשר לדעתי אין בה כדי לבסס שינוי בתנאי השחרור בעילה של: "...עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (כלשון סעיף 52 (א) ל"חוק המעצרים").

איני סבור כי בנסיבות המקרה, לנוכח מסוכנותו של המבקש והמיוחס לו בכתב האישום, ראוי לצמצם את "מעצר הבית" למחצית היממה, עד כי המבקש יהיה משוחרר במשך כל שעות היום להסתובב בכל מקום שירצה לכל מטרה ותכלית. הפתרון הראוי, ההולם והמידתי שאני מוצא בנסיבות העניין בהתייחס לתכלית בקשת המבקש לשינוי בשעות "מעצר הבית", ככל שהתכלית הינה יציאה לטיפולים רפואיים רבים ובתדירות גבוהה, הוא כפי שהתרתי למבקש למעשה לצאת מבלי לקבל הסכמה ואישור מראש אלא הודעה בדיעבד על כך. אני סבור כי בהחלטה זו, מצוי האיזון הראוי והמידתי בנסיבות המקרה.

באי כוח המבקש הסבו תשומת הלב לשינוי ב"מעצר הבית" שנעשה לגבי המשיב מס' 11, פטריק עמוס, וביקשו להשוות התנאים. אלא שאין מקום להשוואה. משיב מס' 11 הציג מקום עבודה מוגדר ובהמשך לכך, ביקש שיותר לו ללוות את אמו לטיפולים רפואיים באותם שעות עבודה שהותרו לו. הנה כי כן, השוני והדמיון בין השניים בולט. ככל שביקש המבקש



לצאת לטיפולים רפואיים הותר לו לעשות כן, אף ללא הודעה והסכמה מראש אלא אך בדיעבד. מצד שני, לא הציג מקום עבודה או מקום מוגדר אחר בו יבקש לשהות בשעות היום.

אשר על כן, קבעתי והחלטתי כמפורט בהחלטתי מיום 6.5.18.

מזכירות בית המשפט תעביר החלטה זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ח, 17 יוני 2018, בהעדר הצדדים.